

FALU TAMÁS VERSEI

TANITÓNÓ

Tanítónő volt a feleségem,
Nevelő és oktató tanárnő,
Az iskolát benn hordta szívében,
Almában is iskolába járt ő.

Szerette a szegényt, elhagyottat,
Pártolta ki elesett volt, árva,
S mert lakója már egy messze honnak,
Angyalokat tanít most jóságra.

CSODÁS SZIGET

Emléked csodás szigetté lett
Egy messze álomóceánon.
Ködöt szítálnak rá az évek,
De a ködben is megtalálom.

Emléked csodás szigetté lett,
Csupa illat és csupa ózon,
Amikor meghajszol az élet,
Elindulok s körülhajzóm.

MINT AZ ALMA

Legtöbb ember nem jut el a rosszig,
Dühös arca hiába piroslik.
Fele-úton meghököl, megtorpan,
Elhullatja bombáit a porban.

Legtöbb ember nem jut el a jóig,
Örökösen magával bajlódik,
Lágy hangjával, jégszívet palástol
Es a jókat elirigyli mástól.

Legtöbb ember sem nem rossz, sem nem
jó,
Alma, melyben rágicsál egy hernyó.
Játszik vele jó és rossz hatalma,
Míg egyszer csak lehull, mint az alma.

KAMILLA

Kis kamilla, finom szirmú,
Balzsama a gyulladásnak,
Enyhíts minden sebet, lobot,
Ahol gyógyulásra vágnak.

S mert a földgömbön valahol
Mindig kigyúl egy-egy átok,
Lepj el minden csöppnyi helyet
Es gyógyítsd meg a világot.

MAGÁNY

Kis tányám kint volt
A faluvégen,
Szántófölddé lett
Mindegyik évem.

Magányt vetettem,
Magányt arattam,
Cséplés után is
Magam maradtam.

HAMAR JÖTT...

Hamar jött az este,
Hamarabb, mint vártam,
Imbolyogva járok
A sűrű homályban.
Minden apró zugból
Árnyak réme les rám,
Hogyha gyufám volna,
Meggyujtanám gyertyám.

Sötétségbe merült
A föld is, az ég is,
De azért én szikrát
Csiholgotok mégis.
Mint rég kovát, s acélt,
Mely gyujtva szikrázott,
Szívemhez verdesem
A szomorúságot.

ÚJ SZÓVAL

Új szóval újat mondani,
Ami régi, lebontani.

Új világot építeni,
Új jövődöt mélyíteni.

Kövezni az új utakat,
Amelyeken új sors halad.

Látni új földet, új eget
Es újra indulni veled.